

Çocukluk ile İlgili Kompozisyon

Hepimiz bu dünyaya belli bir gaye için gelir, zamanı geldiğinde ise göçüp gideriz. Kazasız belasız bir ömür geçirdiğimizde, bu ömrümüzün belli bir evresi çocukluk ile geçer. Hayat ile yeni yeni tanıştığımız; ancak pek de umursamadığımız, her şeye tos pembe baktığımız çocukluk... Belki de ömrümüzün en güzel yılları çocukluk yıllarımızdır. Üzerimizdeki rahatlık, sorumsuzluk, oyun, eğlence, arkadaşlık ve daha niceleri, en güzel yılların çocukluk yılları olmasına sebep olmaktadır.

Neredeyse hepimiz, çocukluğumuzu güzel anılarıyla hatırlar, çocukluğumuza dönmenin özlemi ile kavrulup dururuz. Her şeyin çocuklukta daha güzel olduğunu, hiçbir şeyin eskisi gibi olmadığını söyler dururuz. Çocuklar, dünyanın en saf ve masum insanlarıdır. Onlarda, insanlara karşı kin, öfke, düşmanlık duyguları olmaz. Var olan duyguları ise çocukça ve masumanedir. Tertemizdirler. Onlar için dünya, bir oyundan ibarettir ve doyasıya oynayıp eğlenmek isterler. Nitekim de istediklerini yaparlar. Elbette hepimiz doğar, bir süre yaşar ve en sonunda ölürüz. Ömrümüz boyunca hatırladığımız, tekrar yaşamak istediğimiz anılarımız olur. Bu anıların da çoğu çocukluğumuza aittir. Çocuk olmak gibisi yok. Bu dünyanın kötülüklerinden, dertlerinden, çilelerinden uzaktır onlar. Ama maalesef çocuk olmasına rağmen tüm bu anlattıklarımızı yaşayamayan milyonlarca çocuk vardır. Çocuk hakları maalesef onlarda pek etkili olamıyor.

Her zaman olmasa da bazen çocukluğa geri dönmek, çocuklar gibi gülüp eğlenmek, oyun oynamak gerekir. Bu, insanı rahatlatır. Çocukluk, geri dönülmesi imkansız olan bir çağdır; ancak onu en güzel şekilde hatırlamanın yolu, bazen o günlere küçük kaçamaklar yapıp, çocukça davranmaktır.